

CO art

Výčet toho, co ČT art za rok existence odvysílal, by zabralo hodně místa i času. Kolik bylo koncertů, kolik filmů, kolik divadelních představení a dokumentů. Kolik zpravodajských příspěvků a rozhovorů, kolik žánrů, výstav, premiér. Kolik akcí a přímých přenosů. Kolik muzikantů, herců, spisovatelů či malířů se v našem vysílání objevilo den po dni... Ano, šlo by o velmi vysoké číslo, ukazující to podstatné. Totiž že divák, jemuž kultura v takovém rozsahu a v hlavním vysílacím čase na televizní obrazovce až do loňska chyběla, má z čeho vybírat.

Ale dá se na to dívat i jinak.

Tak třeba: Umělecké filmy v oknech „Kino art“ zhlédlo za jedenáct měsíců 3.090.000 diváků. Všechna artová kina v Praze, při průměrné návštěvnosti 237 tisíc lidí ročně, by na to potřebovala třináct let.

Nebo: Od spuštění ČT art bylo odvysíláno celkem 30 543 minut koncertů všech hudebních žánrů. Při průměrné délce jednoho CD šedesát minut to představuje dohromady 509 kusů hudebních nosičů. Divákovi, který by si je chtěl všechny koupit, jsme při průměrné ceně 400 Kč/CD ušetřili 204 tisíc korun a přes pět metrů v poličce na šířku.

Anebo takto: Divadelní představení Petra Zelenky „Příběhy obyčejného šílenství“ by muselo Dejvické divadlo vyprodat celkem 262x, aby ho zde zhlédlo 37 tisíc diváků – tedy stejný počet jako v sobotu 28. června na našem kulturním kanále.

Zkrátka ČT art se stal významnou alternativou v českém (a moravském) kulturním prostředí. Sledovaností, resp. podílem na publiku, se už po roce dostal na úroveň jiných tradičních kulturních televizí v Evropě, včetně německo-francouzského Arte nebo britské BBC 4, které vysílají už mnoho let. A to je jednoznačný úspěch.

Věřím, že nejen premiérové lahůdky, které jsme na každý den prvního zářijového týdne připravili jako dárek k oslavě prvního roku, ale zejména celé podzimní vysílání se všemi jeho ambiciózními projekty udělá našim divákům radost.

Tomáš Motl
výkonný ředitel ČT art

Rok Artu – speciální vysílání k prvnímu výročí kulturního kanálu České televize

Pondělí 1. září

20:15 – Z první řady... Velvet Havel

PŘÍMÝ PŘENOS

Nová inscenace Velvet Havel, kterou pro Divadlo Na zábradlí vytvořil Miloš Orson Štědroň, originálním a vtipným způsobem nabourává pomník největšího Čecha naší novodobé historie – Václava Havla. Představení začíná koncem příběhu: Václavovi na márách gratuluje za vydařený pohřeb jeho strýček Miloš a nabízí mu umělecké ztvárnění jeho vlastního života. Filmový magnát Miloš Havel tak i nadále funguje jako elegantní průvodce inscenací. Bez chronologického řádu inscenace vrství jak scénky opírající se o reálné události, tak zcela fiktivní nereálné výjevy. Se střídáním jednotlivých čísel se mění i hudební motivy, rozkročené mezi rapem a swingem. Jde o osobitý generační pohled a zároveň o provokativní počín, který potěší a možná i popudí obě skupiny – ty lidi, kteří Václava Havla bezmezně milují, i ty, kteří mu nemohou přijít na jméno.

Unikátní přímý přenos provokativní hudební inscenace Divadla Na zábradlí u příležitosti prvních narozenin ČT art.

Hrají: P. Jeništa, M. König, M. Spurná, A. Kubátová, N. Drabiščáková a další

Divadelní režie: J. Frič

Režie televizního přenosu: R. Síbrt

21:40 – Caesar musí zemřít

PREMIÉRA

Italský film oceněný Zlatým medvědem na Berlinale 2012. Významní italské tvůrčí bratři Tavianiové se ve svém zatím posledním snímku vydali do Rebbibie, římské věznice se zpřísněnou ostrahou. Vězni, odpykávající si zde své tresty, se zpravidla dopustili těžkých zločinů, často ve spolčení s mafií – najdeme zde nájemné vrahy, překupníky a členy gangů. Muži si tu zpravidla odpykávají desítky let, trest doživotí není žádnou výjimkou. V tomto prostředí vzniká nastudování klasické Shakespearovy tragédie Julius Caesar. Pro vězně je „divadelní kroužek“ zpočátku jen způsobem, jak zabít čas, s hlubším proniknutím do textu se ale stále výrazněji projevuje jeho nadčasovost: intriky, mocenská rozhodnutí a zkoušky loajality uvnitř věznice si se starým Římem nijak nezadají. Černobílý, minimalisticky nasnímaný film se kromě řady domácích ocenění a triumfu na filmovém festivalu v Berlíně stal i italským zástupcem v oscarovém klání roku 2013.

Hrají: C. Rega, S. Striano, A. Frasca, J. D. Bonetti a další

Režie: Paolo a Vittorio Tavianiové

22:55 – Royal Concertgebouw Orchestra – 125 let**PREMIÉRA**

Jeden z nejlepších a nejoceňovanějších orchestrů světa Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam oslavil skvělým slavnostním koncertem v proslulém velkém sále Concertgebouw před nadšeným publikem i před královskou rodinou 125 let od svého založení. Nizozemský orchestr pod taktovkou svého současného šéfdirigenta Marisse Jansonse doprovodil skutečnou interpretační elitu – pěvce Thomase Hampsona, klavíristu Lang Langa a houslistku Janine Jansen. Zazněla hudba Wagnera, Mahlera, Prokofjeva, Čajkovského a Saint-Saënsa.

Úterý 2. září**20:00 – Prodaná nevěsta****PŘÍMÝ PŘENOS**

Světová premiéra Prodané nevěsty v pražském Prozatímním divadle se shodou nepříznivých okolností setkala s ohlasem spíše vlažným. Jinak tomu bylo ale už o tři roky později při jejím uvedení v Plzni, se kterým byl Smetana velmi spokojen. A publikum také. Není proto divu, že pro otevření nové divadelní budovy v Plzni byla vybrána právě tato opera. Nové divadlo stojí nedaleko míst, kde bylo ve 30. letech 19. století postaveno první městské divadlo a kde se v roce 1865 začalo pod vedením principála Pavla Švandy ze Semčic hrát pravidelně a pouze česky. Plzeň má tedy mezi českými městy i historický primát, protože měla po Praze první stálou českou scénu. Rok 2015, do něhož s novou divadelní sezónou vstupuje, tak bude znamenat také oslavy 150 let českého divadla v Plzni. Ty budou součástí širokého spektra aktivit spojených se statusem Evropské město kultury, který Plzeň pro rok 2015 získala. Je zcela logické, že se nová divadelní sezóna v Novém divadle (tak se totiž budova jmenuje) zahajuje živou národní klasikou, Prodanou nevěstou Bedřicha Smetany. Režisérka Jana Kališová vytvořila nesmírně živé, vtipné a herecky poutavé představení, které může oslovit diváky napříč věkem.

Účinkují: I. Veberová, A. Briscein, J. Štáva, T. Kořínek, I. Koppová Žižlavská, J. Hájek, J. Foff Tetourová, P. Horáček, J. Ježek, R. Sehnoutková, D. Cody, sbor a balet Divadla J. K. Tyla

Orchestr řídí: O. Dohnányi

Divadelní režie: J. Kališová

Kamera: P. Beňa

Televizní režie: R. Tesáček

V 1. přestávce představení ČT art uvede:**Divadlo žije – speciál**

Speciál pořadu Divadlo žije! Bude věnován vzniku naší národní opery a plzeňské tradici kostýmování Prodané nevěsty, kterou nadlouho přijaly za své i významné operní domy.

Režie: Š. Kačírek

Ve 2. přestávce představení ČT art uvede speciální vydání relace Události v kultuře.

22:55 – Kino Art: F jako falzifikát**PREMIÉRA**

Ve svém posledním dokončeném filmovém projektu předkládá legendární filmařský génius Orson Welles divákům mnohovrstevnatý esej. Ten z nejrůznějších úhlů pojednává o podvodu, šálení, klamu, manipulaci či mystifikaci, tedy o tématech, která jsou autorovi důvěrně blízká. Jedním z nejkompexnějších nástrojů klamu a mystifikace je podle něj médium filmu, což právě reflektuje F jako falzifikát. Welles zde vystupuje jako průvodce snímkem, potažmo coby kouzelník a šarlatán roztácející i sabotující stroje na fikci a před zraky diváků předvádí řadu z „kouzel“, která hraný i dokumentární film běžně využívají k vyprávění či předávání informací. Jádrem snímku tvoří materiál z jiného dokumentu o padělateli Elmyrovi de Horym, jenž údajně světovým galeriím prodal více než tisíc padělků, a Cliffordovi Irvingovi, který proslul coby autor falešné autobiografie magnáta Howarda Hughese. Pojednání o nich ale Welles permanentně narušuje za pomoci přímých vstupů své osoby, ale také nejrůznějšími formálními prostředky vlastními filmovému médiu, které využívá k relativizování výpovědí a zpřítomnění problematického vztahu pravdy a lži v bytostně klamavém médiu. F jako falzifikát představuje stylově revoluční dílo, které je lží, která nám ukazuje pravdu – stejně jako veškeré umění.

Středa 3. září**20:20 – Brigitte Bardot: Nepochopená****PREMIÉRA**

Na konci září oslaví legendární filmová hvězda 80 let. Dnes je známá spíše jako zapálená ochránkyně přírody, v padesátých a šedesátých letech minulého století byla ale jednou z nejkrásnějších a nejvyhledávanějších hereček na světě. Bardotová je, na rozdíl od svých kolegyň, jako je třeba Catherine Deneuveová nebo Jeanne Moreauová, příkladem herečky, která se rozhodla odejít do ústraní, aby ji diváci neviděli stárnout. Francouzský dokument z produkce televize Arte.

21:10 – Na plovárně s bratry Bubeníčkovými**PREMIÉRA**

Jedni z nejlepších baletních tanečníků planety, jednovaječná dvojčata Jiří a Otto Bubeníčkovi, se narodili 7. října 1974 do cirkusové rodiny Bertisů. Tam získávali od útlého dětství skvělou pohybovou přípravu a dále svůj obrovský talent rozvíjeli na pražské taneční konzervatoři. Tančili na všech známých světových jevištích, avšak zůstali v Evropě.

Režie: J. Hojtaš

21:40 – Elton John: Live**PREMIÉRA**

Když Radio BBC oslovilo posluchače s nabídkou být součástí publika koncertu Eltona Johna, přihlásilo se 79 tisíc fanoušků! Z nich bylo nakonec vybráno 300 šťastlivců. Pozvánka na takovou událost je tak trochu jako výhra v loterii, vždyť Sir Elton John je hudební celebrita první velikosti. V jeho případě je namísto předložit pár čísel: Měřeno úspěchy v amerických žebříčcích jen Elvis Presley a Beatles mají lepší skóre. Elton John je majitelem 35 zlatých a 25 platinových alb. Po celém světě prodal 250 milionů desek! Album nevydal dlouhých sedm let, až vloni v létě přidal další. Má název *The Diving Board* a některé novinky z alba zahrál poprvé právě před publikem BBC.

22:40 – Kiri Te Kanawa: Koncert k 50. narozeninám**PREMIÉRA**

Dame Kiri Janette Te Kanawa patří mezi nejuznávanější sopranistky všech dob. Její mimořádně úspěšná mezinárodní operní kariéra probíhala především v období let 1968–2004. Se svým plně lyrickým sopránem zpívala Te Kanawa široký repertoár, který zahrnoval skladby od 17. do 20. století, a to v italštině, francouzštině, němčině, ruštině a angličtině. I když už jen zřídka zpívá v operách, stále častěji vystupuje koncertně a v posledních letech se často věnuje i podpoře mladých pěveckých talentů. Slavná novozélandská sopranistka oslavila v roce 1994 své významné výročí v londýnské Royal Albert Hall.

Hosté: André Previn, Dennis O'Neill a Waihirere Maori Group

Spoluúčinkuje: London Symphony Chorus

Hraje: London Symphony Orchestra

Dirigent: Stephen Barlow

Režie: Declain Lowney

Čtvrtek 4. září**20:20 – Životy slavných: Frida**

Život a dílo mexické malířky Fridy Kahlo (1907–1954) inspirovaly odbornou literaturu, řadu dokumentů a také dva celovečerní filmy. Jedinečnost životního příběhu, osobnosti i díla této ženy si o to přímo říkaly. První snímek byl natočen v Mexiku v roce 1986, americký film *Frida* z roku 2002 vznikl podle životopisného románu kunsthistoričky Hayden Herreraové v režii Julie Taymorové a se Salmou Hayekovou v hlavní roli. Kromě nabitého děje a velkých postav vyniká film i svou hudební a výtvarnou složkou. Jak hudba, tak výtvarné kategorie přinesly filmu Oscary – za nejlepší hudbu (Elliot Goldenthal, v civilu manžel režisérky Taymorové) a nejlepší

masky – stejně jako další ceny (Zlatý glóbus). Salma Hayeková, o jejímž ztvárnění titulní role se mluví jako o jejím životním výkonu, oscarovou nominaci neproměnila.

Dále hrají: A. Molina, G. Rush, A. Banderas, A. Juddová a další

Režie: Julie Taymorová

22:20 – Podoby dekadence**PREMIÉRA**

Provokace, skandály i cenzurní zákazy lemují historii dekadentního umění. Dokument režiséra A. Kisila se tímto fenoménem zabývá ve všech jeho podobách: extáze, erotiky i smrti. Dekadentní umění, které bylo kdysi vykázáno z historie, vůbec nezmizelo, jen jako ponorná řeka se tu a tam objevilo, aby zase zmizelo, a dnes se představuje aktuálněji než jindy. Dnes je prý dovoleno vše, prý neexistují žádná tabu – jak je naše společnost otevřená a tolerantní – ale najednou se objevují snahy

umění cenzurovat – diváci jsou pobouřeni, objeví-li se v galerii dílo, které ovšem zdaleka nedosahuje dryjáčnickosti jejich každodenní porce bulváru.

Režie: A. Kisil

23:15 – Trespasser

Experimentální film choreografky a divadelní režisérky Miřenky Čechové a Petra Štulíře v sobě propojuje divadelní a filmovou řeč v organický celek využívající výtvarnou stylizaci a techniku steadycamu, která umožnila natočit celý film v jediném záběru.

Choreografie: M. Čechová

Kamera: Z. Václavík

Režie: P. Štulíř

Pátek 5. září**20:20 – Chinaski 20 let****PREMIÉRA**

Kapela Chinaski patří k nejpopulárnějším kapelám u nás. Prakticky každé album skupiny obsahuje hned několik hitů, které se umístily na vysokých pozicích v žebříčcích a zařadily se mezi nejvysílanější skladby v domácích rádiích. Kapela mnohokrát uspěla v českých hudebních anketách Žebřík a Český slavík a několikrát byla oceněna také Akademií populární hudby cenou Anděl. V letošním roce se kapela dočkala dvacátého výročí svého vzniku. Tuto událost oslavila megakoncertem v pražské O2 aréně.

Režie M. Čech

21:15 – Jarek v Moskvě

Jedinečné vystoupení Jaromíra Nohavici v klubu Na Tagance v roce nedožitých 75. narozenin Vladimíra Vysockého a netradiční koncert v legendárním „modrém trolejbusu“ za jízdy po historických místech Okudžavovy Moskvy s odkazy na jednotlivé Bulatovy písně – to vše zachycuje unikátní dokument o krátké návštěvě slezského písničkáře v ruské metropoli v říjnu 2013.

Scénář a režie: J. Vondrák

22:10 – Pink Floyd v Pompejích

PREMIÉRA

Pink Floyd v Pompejích je nadčasové a jedno z nejpůsobivějších audiovizuálních děl moderní hudby. Natáčení „koncertu bez diváků“ se uskutečnilo v ruinách starověkého pompejského amfiteátru a v pařížském studiu v letech 1971 a 1972. Koncertní film dokonale propojuje prostředí antických památek, s Vesuvem v pozadí, a psychedelický rock, s nímž na přelomu šedesátých a sedmdesátých let slavní Pink Floyd experimentovali. Toto období považuje řada fanoušků skupiny za nejzářivější. Stěžejním opusem je skladba Echoes z alba Meddle, jež rámuje celý záznam – Echoes, Part 1, resp. Echoes, Part 2. Úspěch filmu Pink Floyd v Pompejích inicioval během let vícero stříhových verzí. ČT art odvysílá původní snímek z roku 1972.

23:15 – Koncert Ray Charlese v Lucerně

Ray Charles (1930–2004), rodným jménem Ray Charles Robinson, byl americký zpěvák, klavírista a hudební skladatel. V dubnu 1982 vystoupil v Československu v pražské Lucerně, kde byl také pořízen unikátní záznam uváděný na ČT art.

Kamera: J. Lebeda

Režie: A. Nosek

Sobota 6. září

20:20 – SM Kabarety: Kabaret For Semafor

PŘÍMÝ PŘENOS

Přímý přenos „bez oslích můstků“ z legendární pražské Krymské ulice. Petr Nikl, Never Sol, Květy, Zrní, Vložte kočku, Kazety, OTK, Bonus, Tornado Lue a další! Každý s písní Suchého & Šlitra ve svém podání. Originální, protože to, co čekáte, nevidíte a naopak. Kabaret For Semafor zúročí spontánní zájem mladších autorských hudebníků o tvorbu Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra. Nejde jen o to, že hrají a zpívají jejich písně: snad ještě podstatnější je, že tu lze vycítit návaznost na semaforového ducha, tedy ambici vtělit do písniček hravost, prizma poezie, češtinu na elitní úrovni a rozkmit mezi ironickým a sentimentálním. Upřímnost přece nemůže být kýč. Právě z toho důvodu se v projektu For Semafor ocitají kapely a sólisté s výrazným stylem, kteří původní originál posouvají k osobnímu a současnému vyjádření. Místem koncertního happeningu budou prostory v Krymské ulici v pražských Vršovicích, tedy v prostředí, které je pro většinu těchto muzikantů velice přirozené. V podnicích, klubech i zákoutích Krymské ulice vznikne několik improvizovaných pódíí, u kterých se budou moci diváci na místě (společně s televizními diváky) zaposlouchat do legendárních i méně známých písní v novém podání. Jak ani jinak nejde, v přímém přenosu.

21:30 – Je nám ctí... Jan Švankmajer – 80 let: Chiméry Jana a Evy Švankmajerových

Jméno Jana Švankmajera najdeme ve všech světových encyklopediích – a zdaleka nejen v těch, které jsou specializovány na umění. Jeho surrealistické vize, v nichž většinou animuje živé herce a zároveň různé předměty, získaly v zahraničí zřejmě větší věhlas než u nás doma. Za komunistického režimu totiž Švankmajer nebyl žádoucím tvůrcem. Z jeho filmů jmenujme alespoň tituly Don Šajn, Zánik domu Usherů, Kyvadlo, jáma a naděje, Něco z Alenky, Otesánek. V těchto dnech slaví Švankmajer své osmdesáté narozeniny a retrospektivu jeho díla spolu s dokumentem (jenž vznikl ve francouzsko-české koprodukcí) lze považovat za malou splátku obrovského dluhu, který vůči tomuto umělci dodnes naše společnost má.

22:30 – Kostnice

Švankmajerova černobílá obrazová koláž zachycuje místo, které je samo o sobě poněkud mrazivé a které nebylo třeba zvláště filmařsky dotvářet – kostnici v kostele Všech Svatých v Sedlci u Kutné Hory, založenou roku 1870. Sedmdesát tisíc lidských koster, většinou obětí epidemie černého moru z roku 1318, upravených řezbářem Františkem Rintem do zvláštních ornamentů, lustrů atd., se ve filmu objevuje v ironickém kontrastu s komentářem průvodkyně mimo obraz, který byl pořízen při návštěvě dětí, a filmu tak dodává absurdní surrealistický nádech.

22:40 – Don Šajn

Letošní jubilant Jan Švankmajer vytvořil v roce 1969 loutkovou hříčku. Jako námět mu posloužila stará hra českých potulných loutkářů o Donu Šajnovi (Juanovi), která se však v tomto zpracování jeví jako krvavý morytát. Neboť hrdina v ní povraždí nejen otce dívky, kterou chce za ženu, ale i otce svého a bratra, který mu chtěl dívku přebrat. Konec ovšem hrdina má, jaký si zaslouží: i jeho duch svrhne do temnot. Komickou figuru tu, jak se na lidové české loutkářství sluší, zastává Kašpar coby sluha. Autor téma zasadil do prostředí divadelních barokních kulís, přírodních zahrad i rozvalin a vedle klasických marionet použil i herce skryté do jejich podoby. Komentář postav svěřil Františku Filipovskému, jenž s originální intonací namluvil všechny role. Jedno z nejpozoruhodnějších animovaných děl Jana Švankmajera tak dostalo ve výtvarné a realizační rovině fantaskně parodující význam.

23:10 – Zahrada

Groteskní podobenství režiséra Jana Švankmajera vzniklo podle povídky Ivana Krause Živý plot. S hravou nadsázkou vypráví anekdotu o muži, který ukazuje starému známému svou vilu a zahradu obehnanou živým plotem – ovšem doslova živým, protože tento se místo keřů skládá z lidí, na které majitel vily něco ví...

23:25 – Tma, světlo, tma

Ejhle – vznikl člověk podle Švankmajera. Krátký animovaný film s typickými znaky mistrova díla.

Neděle 7. září

20:20 – Koncert ze Schönbrunnu

PREMIÉRA

Vídeňská filharmonie hrála na tradičním letním koncertě ze zahrad paláce ve Vídni skladby H. Berlioze, F. Liszta, R. Strausse, J. Strausse a W. A. Mozarta.

Od roku 2004 pořádá pravidelně orchestr Vídeňské filharmonie letní koncerty v zahradách paláce Schönbrunn ve Vídni. Vzhledem k tomu, že se koncerty konají ve veřejném prostoru a jsou přístupné zdarma všem divákům, je o ně obrovský zájem a například koncert v roce 2013 i přes velkou nepřízeň počasí navštívilo neuvěřitelných 80 000 posluchačů. Rakouská televize ORF je také nabízí do více než šedesáti zemí celého světa, a tak i my v České republice máme možnost být u toho. V minulých letech se koncerty konaly pod taktovkou významných dirigentů – těmi byli Bobby McFerrin (2004), Zubin Mehta (2005), Plácido Domingo (2006), Valerij Gergijev (2007), Georges Prêtre (2008), Daniel Barenboim (2009), venezuelský rodák Gustavo Dudamel (2012) a naposledy v roce 2013 Lorin Maazel. Letošní koncert se konal 29. května 2014 a jeho dirigentem byl Christoph Eschenbach a sólistou na klavír vynikající Lang Lang.

Diriguje: Christoph Eschenbach

Sólo klavír: Lang Lang

Český komentář: J. Vejvoda

Režie: Henning Kasten

Režie českého znění: J. Šmíd

21:55 – Kino Art: Melancholia

PREMIÉRA

Film Melancholia dánského režiséra Larse von Triera před diváky rozprostírá intimní portrét konce světa. Globální zánik lidstva je vyobrazený prostřednictvím sester Justine a Claire, ztvárněných bravurně herečkami Kirsten Dunstovou a Charlotte Gainsbourgovou. Lars von Trier předkládá jízlivý protipól hollywoodským spektaklům o konci světa, který má ale se snímky, vůči nimž se vymezuje, současně mnoho společného. Jak je pro Trierovu tvorbu posledních let typické, cynicky manipuluje s emocemi diváků a zároveň publikum od filmu distancuje záłudnými symboly a rébusy, zatímco nechává ve vycizelovaných záběrech defilovat ansámbli složený z mezinárodních hvězd a charakterních herců a hereček. Vedle zmiňovaných Kirsten Dunstové a Charlotte Gainsbourgové se v dalších rolích objeví Kiefer Sutherland, Charlotte Ramplingová, Udo Kier, Stellan Skarsgard a John Hurt.

Podzim na ČT art

PREMIÉRA

SM Kabaret 2014

Pět názvů, pět podtitulů, pět kabaretů, pět přímých přenosů, pět zážitků podzimu 2014.

SM Kabaret je formát, ve kterém uvidíte všechno, co nečekáte i čekáte, co chcete i nechcete. Slíbit můžeme jedině: nenechá vás to chladnými. SM Kabarety se realizačně opírají nejen o sebrané soubory a sólisty, ale i o samostatné kulturní a společenské jevy. Sázíme na vaše a naše emoce. Sázíme na to, že je chcete a chceme vyvolávat, že jim chcete a chceme podlehnout.

Začneme Kabaretem For Semafor, který bude živě přenášenou koncertní událostí z Krymské ulice v Praze. Zúročí spontánní zájem mladších autorských hudebníků o tvorbu Jiřího Suchého a Jiřího Šlitrů. Nejde jen o to, že hrají a zpívají jejich písně: snad ještě podstatnější je, že tu lze vycítit návaznost na semaforového ducha, tedy ambici vtělit do písniček hravost, prizma poezie, češtinu na elitní úrovni a rozkmit mezi ironickým a sentimentálním. Upřímnost přece nemůže být kýč.

Právě z toho důvodu se v projektu For Semafor ocitají kapely a sólisté s výrazným stylem (např. Petr Nikl, Karel Plíhal, Zrní, Midi lidi, Květy a další), kteří původní originál posouvají k osobnímu a současnému vyjádření. Místem koncertního happeningu budou prostory v Krymské ulici v pražských Vršovcích, tedy prostředí, které je pro většinu těchto muzikantů velice přirozené. V podnicích, klubech i zákoutích Krymské ulice vznikne několik improvizovaných pódíí, u kterých se budou moci diváci na místě (společně s televizními diváky) zaposlouchat do legendárních i méně známých písní v novém podání. Jak ani jinak nejde, v přímém přenosu.

Dramaturgie: Jakub Fejčman, Eva Krenčíková

Kreativní producent: Čestmír Kopecký

Kabaret For Semafor

Bez oslích můstků.

Režie: Rudolf Vodrážka, **scénář:** Pavel Klusák

Kabaret oživlých mrtvol

Zábava je pokračování nudy jinými prostředky.

Režie: David Drábek, **scénář:** David Drábek, **televizní režie:** Tomáš Klein

Avu Avu

To má ale šmrnc.

Režie: Tomáš Klein, **scénář:** Mark Ther a Tomáš Pospiszyl

Krimikabaret

Nejsem tak tlustá, jak vypadám.

Režie: Jan Nebeský, **scénář:** Egon Tobiaš

Rasistický večírek

Menšiny baví většinu.

Režie: Robin Kvapil, **scénář:** Robin Kvapil

Fenomén Underground

Příběhy svobody v nesvobodných časech.

PREMIÉRA

Cyklus chce poprvé komplexně zdokumentovat českou undergroundovou kulturu jako jev kulturněhistorický, ale také sociologický a politický. Televizní obrazovka poskytne prostor tomuto nezávislému kulturnímu fenoménu i jeho představitelům, kteří byli často šikanováni minulým režimem. Projekt vznikl v autentickém prostředí, na festivalech i v komunitách a využívá filmových, amatérských i oficiálních materiálů včetně dobových propagandistických filmů nebo materiálů StB. Pracuje i s unikátním svědectvím pamětníků žijících v zahraničí.

Autoři projektu: František Stárek Čuñas, Břetislav Rychlík, Jiří Fiedor

Scénář, režie: Břetislav Rychlík, Jiří Fiedor, Jana Chytilová, Václav Křístek

Kamera: Jaromír Kačer, Miroslav Vránek, Richard Krivda, David Mencl, Patrik Hoznauer aj.

Dramaturg: Josef Albrecht

Produkce: Simona Nováčková, Monika Rychlíková (Plum Production, s.r.o.)

Výkonný producent: David Boháč

Kreativní producentka: Lenka Poláková

Devět symfonií Antonína Dvořáka

Devět strhujících pořadů, které vás dostanou až na dřev Dvořákovy tvorby.

PREMIÉRA

Natočení všech devíti symfonií Antonína Dvořáka s jasným rukopisem dirigenta Jiřího Bělohlávka a nezaměnitelnou interpretací České filharmonie je pro českého diváka skvělou příležitostí, jak atraktivní formou poznat Dvořákovu symfonickou tvorbu. Ve vysílání půjde o devět pořadů, ve kterých se dostanete na dřev Dvořákovy hudby. Tu atraktivně a vtipně přiblíží i dialogy Marka Ebena s Jiřím Bělohlávkem. Cyklus tvůrčím a specifickým způsobem naváže na přibližování hudby v komentovaných koncertech Leonarda Bernsteina, ale i na původní a kdysi velmi úspěšný televizní cyklus s dirigentem Václavem Neumannem Česká filharmonie hraje a hovoří. „*Ohlédnu-li se za posledním půldruhým rokem a mám-li se pokusit shrnout můj dojem z celého projektu nahrávky symfonií Antonína Dvořáka, mohu s radostí říci, že to bylo nádherné období soužití s jeho hudbou. Moc jsme si to vychutnali, mnohému se naučili a upevnili opět svoji lásku k našemu Mistru,*“ říká o projektu Jiří Bělohlávek.

Hraje: Česká filharmonie, dirigent Jiří Bělohlávek

Komentuje: Marek Eben a Jiří Bělohlávek

Režie: Adam Rezek

Hudební režie: Arend Prohman

Mistr zvuku, mix hudby: Peter Hecker

Zvuk: Jan Štěpánek

Střih: Dušan Lajda, Petr Kolvek

Vedoucí produkce: Leona Hájková

Hlavní kameraman: Martin Kubala

Výkonný producent: Alexander Nardelli

Kreativní producent: Vítězslav Sýkora

Konfrontace Petra Fischera

PREMIÉRA

Kulturní výsadek kulturnauta Petra Fischera, který vede se svými hosty razantní, kritickou a překvapivou diskusi. Jeho pohyblivý modul se vydává ze střechy České televize tam, kde se odehrává kultura a umění znamenající podstatné fenomény.

Pořad se zabývá aktuálními i obecnějšími kulturními tématy a podrobuje je zevrubnějšímu kritickému zkoumání z překvapivých úhlů pohledu. Má ambici stát se klíčovým kulturním pořadem, který dokáže k umění a souvisejícím oblastem přitáhnout i nespécializované publikum. Pořad na kulturní témata reaguje s živostí a v netradičním formátu – nemá své vlastní studio a studiem mu bude teoreticky jakýkoli kulturní či jiný relevantní prostor. Klidně i exteriér. Jeho moderátor Fischer se s přenosným studiem bude vydávat tam, kde se odehrávají věci, které jsou obsahem jednotlivých dílů.

Moderátorem pořadu je Petr Fischer, přední český publicista, laureát Ceny Ferdinanda Peroutky. Působil mimo jiné v Lidových novinách, byl vedoucím kulturní redakce ČT i vedoucím kultury v Hospodářských novinách. Dnes je kromě angažmá v ČT komentátorem a analytikem Hospodářských novin.

Režie: Petr Hátle

Dramaturgie: Ivo Bystřičan

Kreativní producent: Petr Kubica

Děti sametu

PREMIÉRA

Série profilových dokumentů mladých umělců, kteří si vybudovali pozici v kontextu českého a povětšinou i světového umění.

Záměrem série je představit osobnost, díla a názory ve své profesi jednoznačně úspěšných zástupců generace dnešních třicátníků, ale také hledat souvislosti mezi jejich tvorbou napříč všemi druhy umění. Protagonisty jednotlivých dílů jsou: sólista Vídeňské státní opery Adam Plachetka, primabalerína Národního divadla v Praze Nikola Márová, video performer Jakub Nepraš, akrobat, herec a principál Rošťa Novák, spisovatelka Kateřina Tučková a tanečnice, performerka a choreografka Miřenka Čechová. Všechny jmenované spojuje to, že si zvolili povolání, ve kterém úspěch závisí kromě píle i na tak neuchopitelných věcech, jako je talent a štěstí, že se narodili v osmdesátých letech v bývalé ČSSR a že v roce 1989 navštěvovali první stupeň základní školy nebo chodili do školky. Jde tedy o zástupce první generace, která dospívala ve svobodné zemi. Stejně jako režisérka cyklu Adéla Sirotková.

Scénář a režie: Adéla Sirotková

Námět cyklu a dramaturgie: Eva Langšádlová

Režerše, odborná spolupráce: Marie Reslová, Ivan Ruml, Ilona Smejkalová

Produkce: Petr Herák

Kamera: Pavel Brynych

Kreativní producent: Ondřej Šrámek

Šumné stopy

*Co se nám vybaví při slovech
„České stopy v cizině“? Hokej?
Sklo? Antonín Dvořák? Semtex?
Pivo? Knedlíky a česká kuchyně?
Určitě. Možná. Snad.
Však přece jen bychom měli znát
I ty, kteří díky tomu, že to
Dokázali a uměli
Na všech kontinentech
Talentovaně stavěli
Tak nebudme zapomětliví
A nevděční lidoopi
Pojďme do světa hledat
Šumné české stopy!*

Český stavitelský, technický i architektonický um zanechal své nesmazatelné a respektované otisky na všech kontinentech. V pokračování „street movie“ režiséra Radovana Lipuse a žasnoucího architekta Davida Vávry, který nás cyklem provází, se v následujících deseti premiérových dílech podíváme nejen do Čechům tak blízkého Chorvatska, ale také do exotikou vonící Argentiny.

Scénář: Radovan Lipus, David Vávra
Dramaturgie: Josef Viewegh, Petr Pauer
Kamera: Chorvatsko: Hubert Hesoun, Argentina: Ivo Popek
Vedoucí produkce: Renata Vlčková
Režie: Radovan Lipus
Výkonný producent: Renata Vlčková
Kreativní producent: Josef Viewegh

PREMIÉRA

Artový podzim – inspirace divadlem

Orfeus a Eurydika

PREMIÉRA

Co může být lepší příležitostí k představení mimořádného talentu světově proslulého kontratenoristy Bejuna Mehty než natáčení opery v Barokním divadle v Českém Krumlově, přestavěném v roce 1768 a v nedávné době znovu skvostně zrekonstruovaném? Tato architektonická barokní perla s originální a funkční mašinerií, dekoracemi, kostýmy a rekvizitami poskytla ideální zázemí k realizaci jednoho z nejznámějších děl hudební historie – Gluckově opeře Orfeus a Eurydika.

Filmové zpracování opery Ch. W. Glucka s americkým kontratenoristou B. Mehtou v hlavní roli. Spoluúčinkují: E. Liebau, R. Mühlemann, Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704

Dirigent: V. Luks

Scénář a režie: O. Havelka (v italském znění s titulky)

Josef Mysliveček: Olimpiade

PREMIÉRA

Připravované provedení Olimpiade v pražském Stavovském divadle v květnu 2013 bylo významnou a s napětím očekávanou událostí mezinárodní operní scény. Jednalo se o první kompletní provedení díla od poslední neapolské reprízy v roce 1778. Vrcholné hudební kreace Josefa Myslivečka bývají přirovnávány ke skladbám středního tvůrčího období jeho blízkého přítele a obdivovatele W. A. Mozarta. Opera Olimpiade je pak jednou z nejuznávanějších Myslivečkových kompozic vůbec.

Hudební nastudování Václava Lukse a jeho orchestru Collegium 1704 představilo toto dílo v hávu historicky poučené interpretace. Režie této inscenace je pak příslibem dalšího ze vzrušujících spojení „staré opery“ s promyšlenou současnou divadelní poetikou.

V hlavních rolích účinkují: J. Chum, S. Houda-Šaturová, R. Milanesi, T. Nini Goldstein, S. Harmsen, K. Adam a H. Kaupová

Hraje: orchestr Collegium 1704

Dirigent: V. Luks

Režie: Ursel Herrmann

Les Ballets Bubeníček

PREMIÉRA

Záznam představení souboru bratří Bubeníčků byl pořízen při hostování v pražském Národním divadle v lednu roku 2014. Pro své vystoupení vybrali umělečtí šéfové čtyři jednoaktové balety a ve dvou z nich také tančili. Autorem tří choreografií je Jiří, pod jednou z nich, Obrazem Doriany Graye, jsou podepsáni oba. Autorem výtvarné složky je téměř bez výjimky Otto, který také napsal hudbu k jednomu baletu (Toccata) a části jeho skladeb jsou užity v jiných. Vstupní choreografie Le souffle de l'esprit (Dech duše) vznikla v roce 2007 pro Zürcher Ballett. Na počátku byla inspirována kresbami a malbami Leonarda da Vinci, které také tvoří protiváhu jevištnímu pohybu. Druhá část, Tocata, vypráví mikropříběhy jednotlivců i dvojic, které se potkávají i míjejí. Jiří Bubeníček o ní říká: „Dotyk je začátek, stejně jako jeden tón... Kam se balet dostane, je potom příběh, který si divák sám poskládá z pocitů, které na něho září z jeviště.“ Dílo vzniklo pro New York City Ballet v roce 2009. Strhující taneční drama Faun bylo inspirováno konkrétní událostí ze současného života a své umělecké vyjádření našlo v hudbě Francise Poulenca a Debussyho Faunova odpoledne s choreografickými citacemi z Nižinského. Choreografie byla poprvé uvedena v Drážďanech v roce 2012 a v Národním divadle měla svou českou premiéru. Závěr večera pak tvořil Obraz Doriany Graye na motivy stejnojmenného románu Oscara Wilda. Dílo věnovali bratři svému otci a poprvé ho uvedli v létě roku 2011 na zámku ve Velkých Losinách.

Účinkují: J. Bubeníček, O. Bubeníček, J. Vallejo, E. Vostrotina, I. Salenko, Duosi Zhu, R. Martínez, R. Coumes-Marquet, C. Cangialosi a další

Kamera: M. Kubala

Televizní režie: G. Skála

Daria Klimentová: Děkuji

PREMIÉRA

Daria Klimentová, primabalerína Anglického národního baletu, absolventka pražské taneční konzervatoře, se letos rozhodla po neuvěřitelně dlouhé špičkové kariéře ukončit svou taneční dráhu. Ještě před závěrečným představením v Londýně uspořádala jediné gala, a to se souborem baletu pražského Národního divadla, v němž kdysi začínala. Věnovala ho svým věrným českým divákům. Když to bylo možné, vždycky do Prahy ráda jezdila hostovat, založila a vede tady své mistrovské kurzy. Před beznadějně vyprodaným hledištěm Státní opery vystoupila 15. května se svým partnerem Vadimem Muntagirovem, se sborem a sólisty Národního divadla.

Účinkují: D. Klimentová, V. Muntagirov, N. Márová, M. Štípa, A. Nanu, O. Vinklát, V. Konvalinka a další

Kamera: M. Kubala

Televizní režie: G. Skála

S/He is Nancy Joe

PREMIÉRA

Narodil jsem se jako holka. Ale jistě vím, že jde o omyl. Tanečně vizuální představení generace ovlivněné street artem, hip hopem a komiksem, které objevilo street balet, graffiti a testosteron. Transgender, odcizení v těle i odcizené tělo, osamocení ve společnosti díky odlišnosti, touha po štěstí a svobodě! Docu-drama na pomezí žánrů v podání Miřenky Čechové. Inscenace byla zařazena mezi nejlepší kulturní počiny roku 2012 v kategorii Best of Dance 2012, kterou vyhláší časopis The Washington Post.

Indián v ohrožení

PREMIÉRA

Dnes již kultovní autorská inscenace Jiřího Havelky a HaDivadla, která je inspirována Einsteinovou teorií relativity a „myšlenkovým třeskem“, který tato teorie vyvolala. Havelkova inscenace je vtipným, drzým a zvědavým scénickým experimentem, který přímo před zraky diváků ověřuje, co Einsteinův objev v praxi znamená pro prostor a čas, v němž žijeme. V první části představení nás fyzik stylizovaný od podoby A. Einsteina seznámí se základními pojmy své teorie. V druhé části se jeviště stává einsteinovským časoprostorem, kde si jednotlivé postavy jedoucí vlakem do Curychu spolu s divákem vyzkoušejí na vlastní kůži fungování světa, který začal 29. května 1919. Tehdy se potvrdila pravdivost jeho teorie vesmíru.

S nadějí i bez ní

PREMIÉRA

Cenou Alfreda Radoka oceněná inscenace ostravského divadla Aréna zachycuje drastické osudy Josefy Slánské, ženy popraveného generálního tajemníka KSČ, zprvu vášnivě komunistky, pak vězeňkyně a zajatkyně režimu, který nadšeně pomáhala nastolovat, a nakonec chartistky, jež ale přes všechny útrapy neztratila víru v socialismus, ať už se bude nazývat jakkoliv.

Hrají: Alesa Sasínová-Polarczyk, Marek Cisovský, Albert Čuba, Vlastimil Burda, René Šmotek, Vladislav Georgiev, Petra Kocmanová, Zuzana Truplová

Kamera: P. Berkovič

Režie: L. Wimmerová

Dokumentujeme umění

Česká divadelní režie: Miroslav Krobot

PREMIÉRA

Dokumentární portrét režiséra Miroslava Kroboty vznikl během natáčení jeho filmového debutu Díra u Hanušovic. Sumarizuje Krobotovo hledání režijního výrazu a práce s hercem od počátků jeho divadelní dráhy v Západočeském divadle v Chebu v polovině 70. let. Zaznamenává jeho režijní vrcholy na divadle, přesto není dokumentem bilančním. Je spíš svědectvím o přemýšlení tvůrce, který od profese divadelního režiséra přešel i k práci herecké a který stále hledá způsoby vyjádření tématu. Ať už na divadle, nebo ve filmu. Portrét Miroslava Kroboty je vlastně svědectvím o jakémsi mezičase, kdy renomovaný divadelní režisér a umělecký šéf prestižního divadla nachází nové způsoby vyjádření.

Scénář a režie: A. Kisil

Romantický vesmír Libora Peška

PREMIÉRA

Libor Pešek – hudební gentleman a jeden z nejslavnějších českých dirigentů – během své úctyhodné kariéry založil několik komorních těles a jako šéfdirigent působil na významných postech v Čechách, Nizozemsku, Velké Británii či na Slovensku. Vrcholem Peškovy zahraniční kariéry je pak bezesporu jedenáctileté působení v čele Královského liverpoolského filharmonického orchestru. Byl a je stálým hostem České filharmonie, hlavním hostujícím dirigentem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK a nadále působí jako hlavní dirigent Českého národního symfonického orchestru. Jako pravidelný a vážený host se vrací i do Liverpoolské filharmonie. Za svou

bohatou uměleckou činnost byl opakovaně oceněn vysokými státními vyznamenáními – Řádem britského impéria a Medailí za zásluhy I. stupně. Libor Pešek je dnes nejen náročným, ale především moudrým dirigentem, který si vždy dokáže vytvořit vřelý vztah k jednotlivým hráčům orchestru. Z tohoto vztahu pak vznikají ty nejpůsobivější interpretace symfonické hudby. A je to také proto, že se Libor Pešek na své životní cestě naučil pokorně naslouchat hudbě, lidem i životu.

Režie: M. Kubala

Návrat Agnieszky H.

PREMIÉRA

Celovečerní koprodukční dokument o známé režisérce a jejím vztahu k Československu. Polská režisérka Agnieszka Hollandová (*1948) je držitelkou Oscara, točila s herci, jako je Meryl Streepová nebo Leonardo di Caprio. Svoji profesní dráhu začala studiem režie na pražské FAMU. Když se v roce 2012 do Čech pracovně vrátila, aby natočila mimořádně silný a úspěšný projekt Hořící keř, svolila k natočení dokumentu, ve kterém na svá studia v Česku vzpomíná. A nejen na studia, protože v Čechách našla svůj druhý domov a často se sem vrací.

Režie: Krystyna Krauze

DK**PREMIÉRA**

Nekonvenční dokumentární film Báry Kopecké, který originálním, formálně svébytným způsobem zpracovává osobní portrét talentovaného, předčasně zemřelého českého architekta Davida Kopeckého, jejího manžela a otce jejího dítěte. Film získal Cenu Pavla Kouteckého za rok 2014.

Liebe Indigo

PREMIÉRA

Portrét Halky Třešňákové – umělkyně, herečky a performerky – dokumentuje její uměleckou tvorbu, ale i okolnosti ovlivňující dospívání v rodině, která se vzepřela totalitnímu režimu. Na jedné straně jedna z nejvýraznějších představitelky české alternativní divadelní scény, která svým hereckým projevem přesahuje rámec několika uměleckých kategorií. Na straně druhé dítě disidentů, kteří museli s celou rodinou opustit svoji vlast a přizpůsobit se podmínkám v cizí zemi. Obě polohy Halky se protínají v profesi, která jí dovoluje vyjádřit vlastní pocity.

Režie: Saša Dlouhý

Hvězdy za železnou oponou

PREMIÉRA

Kulturní dokument o zahraniční hudbě jako nositelce tendencí demokracie a svobody v československém prostředí v letech 1965–1990. Jedinečný a ucelený pohled na kulturní i politický význam návštěv osobností, které přivázely do tehdejšího socialistického Československa západní populární i alternativní kulturu. Dokument je doplněn o dobové a současné rozhovory s Manfredem Mannem, Justinem Haywardem, Suzi Quatro, Joan Baez či členy skupiny Rolling Stones. Prostřednictvím exkluzivních dobových záběrů jsou ilustrovány významné kulturní události.

Režie: Pavel Jirásek

Sólista Radek Baborák

Dokument o současném předním světovém hráči na lesní roh Radku Baborákovi a o tom, jak se žije na „olympu slávy“. Film zachycuje tohoto hudebního velíkána v angažmá jednoho z nejprestižnějších orchestrů světa, Berlínské filharmonii, a v intimních rozhovorech odhaluje jeho vnitřní postoje a pochyby o smyslu upřednostňování takové práce nad osobním životem a uměleckým rozvojem. Kromě našeho hornového hrdiny, jehož umělecká dráha nabírá během filmu nečekaný vývoj, zde máme unikátní možnost vidět vedle sebe hned několik hudebních hvězd, z nichž většina patří k vrcholným interpretům a žijícím legendám v oblasti světové hudební klasiky. Dirigenti Sejdži Ozawa, Daniel Barenboim, Sir Simon Rattle či hráči jako flétnista Emmanul Pahud nebo hornista Gerd Seifert nám zde přibližují své názory na úskalí orchestrální i sólové hry. Film se snaží být obecnou výpovědí o tématu vztahu mimořádně talentovaného jednotlivce vůči mocné společnosti, která mu poskytuje pracovní zázemí a svým jménem a prestiží „chrání“ jeho kariéru. Natáčení probíhalo tři roky v prostředí Berlína, Mnichova, Prahy, Mostu a Srbské Kamenice.

Hudba podzimu na ČT art

Epoque Quartet 15 let

PREMIÉRA

Epoque Quartet patří k nejosobitějším souborům své kategorie na české hudební scéně. Jeho historie sahá do roku 1999 a prošla dlouhou žánrovou a interpretační genezí. Ačkoli členové kvarteta absolvovali klasické hudební vzdělání, je pro Epoque Quartet zcela typický přesah daleko za hranice vážné hudby a klasické literatury, určené tomuto komornímu obsazení. V letošním roce oslavil Epoque Quartet patnácté výročí svého založení velkým koncertem, který se uskutečnil 22. 4. 2014 v Divadle Hybernia v Praze. Kromě kvarteta samotného vystoupila dlouhá řada hvězdných hostů první velikosti – Dan Bárta, Matěj Ruppert, Ondřej Brousek, Petr Čtvrtníček, Tonya Graves, Radek Baborák, Clarinet Factory, Robert Balzar a mnozí další. Velkoryse pojatý koncert přinášíme v televizním záznamu, který zachycuje setkání výrazných uměleckých osobností i hudebních žánrů.

Režie: A. Rezek

Pretty Yende v Praze

PREMIÉRA

U Jihoafričanky Pretty Yende můžeme mluvit o téměř pohádkovém, neuvěřitelném nástupu do nejvyšší ligy světových pěvců. A na rozdíl od hvězdiček popu se v této oblasti nepadá tak rychle v zapomnění. Naopak – kritika, ale především posluchači a diváci charakterizují její hlas jako skutečně mimořádnou perlu s nezaměnitelným skvělým výrazem. V roce 2013 vystoupila jako záskok v newyorské Metropolitní opeře a svým šarmem a uměním si tento operní svatostánek okamžitě získala.

Režie: T. Šimerda

Pocta Jarmile Novotné

PREMIÉRA

Sólisté prestižních světových operních domů Martina Janková, Dagmar Pecková, Adam Plachetka a Štefan Margita se sešli na společném pódiu, aby v rámci Roku české hudby uctili památku jedné z největších operních pěvkyní dvacátého století Jarmily Novotné. Pod vedením Jiřího Bělohávků a za doprovodu orchestru Prague Philharmonia zazní árie a předehry z oper Mozarta, Rossiniho, Čajkovského, Saint-Saënsa a Smetany.

Režie: Tomáš Šimerda

Bohemia Jazz Fest – Perez/Patitucci/Blade

PREMIÉRA

Absolutní vrchol letošního ročníku oblíbeného jazzového festivalu, to je koncert tria hudebníků, jimiž jsou Danilo Perez, John Patitucci, Brian Blade. A to vše pod širým nebem na Staroměstském náměstí.

Režie: A. Rezek

Dvořákova Praha

PREMIÉRA

Závěrečný koncert 7. ročníku mezinárodního hudebního festivalu. Vystoupení předního světového orchestru – Izraelské filharmonie pod taktovkou geniálního Zubina Mehty. Zazní skladby L. van Beethovena, W. A. Mozarta, Richarda Strausse.

Uvádí: J. Vejvoda

Režie: A. Rezek

PKF – Prague Philharmonia: 20 let

PKF 20 let – koncert

PREMIÉRA

Výroční koncert pod taktovkou charismatického Jakuba Hrůši, ve kterém vedle sebe hrají současní i bývalí hráči PKF. Zazní díla M. Ravela, J. Rodriga, G. Mahlera. Sólistkou je věhlasná anglická sopranistka Kate Royal.

Režie: S. Vaněk

Galakonzert k 80. výročí založení Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK

PREMIÉRA

Ondřej Havelka jako průvodce jedinečného narozeninového koncertu s hvězdnými hosty v čele s J. Bártou, D. Peckovou, J. Stivínem, P. Šporclem. Na tomto koncertě zazní především česká filmová hudba pod taktovkou J. Kučery.

Iva Bittová – Zvon

PREMIÉRA

Iva Bittová je jedním z mála českých umělců, jejichž hudební interpretace přesahuje hranice několika žánrů. V koncertním projektu Zvon propojuje hned několik hudebních světů: Originálně v něm prolíná lidovou píseň, moderní jazz a klasickou hudbu s náznakem world music. Koncert obsahující skladby z repertoáru Ivy Bittové v úpravě pro symfonický orchestr zazní v atraktivním prostoru multifunkční haly Gong v areálu Dolní oblasti Vítkovice. Atraktivitu koncertu umocní posílení Janáčkovy filharmonie dalšími méně obvyklými nástroji, jakými jsou například zvonková hra, mandolína nebo tibetské zvony. Autory orchestrálních aranžmá jsou skladatel Petr Ostrouchov (mj. hudba k filmům Želary, Občanský průkaz, Vendeta) a skladatelka a klavíristka Beata Hlavenková (Eternal Seekers, Baromantika), Janáčkovu filharmonii Ostrava diriguje David Švec (mj. dirigent opery ND).

N.O.H.A.

Mezinárodně proslavená česko-německo-americká kapela hrající na pomezí stylů drum&bass, world music a dub step. Na pódiu N.O.H.A. exceluje jako smršť vydávající ze sebe nakažlivou pozitivní energii, což potvrdily reakce na četná vystoupení na festivalech po celé Evropě. Koncert byl natočen ve zbrusu novém brněnském hudebním klubu Sono Music Club 8. května 2014.

Režie: P. Vejslík

Rolling Stones – Hyde Park 2013

PREMIÉRA

V roce 2013 slavila tato legendární kapela 50. výročí existence a při té příležitosti uspořádala mimo jiné i dvě mimořádná vystoupení v londýnském Hyde Parku. A stále je na co se dívat a co poslouchat. Perfektní střih, perfektní zvuk, profesionální hudební výkony a k tomu ty největší hity kapely v dvoudílném pořadu.

Iron Maiden: Death on the Road**PREMIÉRA**

Výpravná a strhující show během světového turné k albu Dance of Death pořizená během koncertu ve Westfalenhalle v Dortmundu. Legendární kapela v čele s frontmanem Bruceem Dickinsonem předvádí, že stále nepatří do starého železa, a svým nasazením a show strhne diváky do centra dění plného dramatu, napětí a výborné podívané.

Colours of Ostrava Radegast Czech stage 2014**PREMIÉRA**

Výběr z koncertů na Radegast Czech stage festivalu Colours of Ostrava 2014.

Hrají: Prago Union, WWW a Pavel Fajt, Bijou Terier, Bára Hrzánova & Condurango, Naked Floor
Režie: R. Motyčka